

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
pap nagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordta vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
□ ezetiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér sora 20 kr.

Lukács László

m. kir. pénzügyminiszter.

1877. őszén egy karesu, nagyon intelligens, szerény fiatal ember állított be az alispáni hivatalba. A képviselőválasztók jegyzékébe kívánt bevértetni. Kérését azonban már nem teljesíthette más hatalom, csak a m. kir. Curia. Szépen megköszönte a felvilágosítást, beadta kérését s a kir. Curia csakugyan méltányolta a vizsgálat utján hivatalosan is igazolt bizonyítékokat, és Lukács László, mint Zalathna község egyik országgyűlési képviselőválasztója, be lett jegyezve a választásra jogosultak jegyzékébe. Ekkor ismerkedtem meg vele; alig volt 27 éves. Győrből jött haza, hol a jogakadémián az egyházjog tanára volt. Itthon aztán bányái után nézett, törvényhatósági bizottsági tag lett, élénk részt vett a bányavidék ügyeiben s az 1878. évi híres megyei tisztújításkor a megyei párt egyik fő vezetője volt. Gyorsan népszerűvé és tiszteltté tudta nevét tenni; ész, tehetség, vagyon, ifjuság egyesült benne nemes ambícióval; így lett a magyar-igeni választókerület országgyűlési képviselőjévé, hol ismételve megválasztották mindaddig, míg a pénzügyminiszeriumban miniszteri tanácsos lett Tisza Kálmán idejében. Wekerle államtitkársága alatt. Ezt a kintetést valóban kiérdemelte a képviselőház pénzügyi bizottságában végzett kiváló munkásságával, melylyel magának osztatlan elismerést szerzett.

Ez időben államunk pénzügyei nem állottak valami rózsásan; a deficit állandó volt s a közgazdasági helyzet kedvezőtlen. Aligha volt államférfiaink között olyan, ki hitte volna, — mert tudni senki sem tudta — hogy rövid idő alatt a magyar pénzügy ki lesz rántva nyomoruságos helyzetéből. Még talán a nagyészű Tisza Kálmán is kételkedett benne egyelőre, legalább addig, a míg két férfiú erős hittel, csalhatatlan számitással be nem bizonyítá az ellenkezőt; e két férfiú Wekerle Sándor és Lukács László volt.

Wekerle pénzügyminiszter lett, megkezdte az előkészületeket az aranyvalutához, s ime, egyszer

Lukács László 42 millió forint aranyérték beszerzését jelezhetette, melyet oly óvatosan, akkora titoktartással vitt keresztül, hogy erről miniszterén kívül mások aligha tudtak.

A sok munka megtámadta éppen nem erős egészségét, félbe hagyta a fényes sikerrel megkezdett pályát s mint az abrudbánya-vevospataki kerület képviselője ismét a képviselőházban foglalt helyet.

De hát tevékenységhez szokott tettereje nem hagyta nyugodni, ismét a pénzügyi bizottság előadója lett s néhány hónap múlva Wekerle az államtitkári állással kínálta meg. Elfogadta s ettől kezdve a hatalmas Wekerle igazi alter-egoját tekintette mindenki ebben a gyöngye testü férfuban a pénzügyi téren, kinek tehetségénél csak szerénysége volt nagyobb.

Lehet-e csodálni, hogy a közelebb lefolyt miniszterválság alkalmával ő volt talán az egyetlen miniszterjelölt, kit Wekerle s minden pénzügyi kapacitás, a közös pénzügyminiszter, Khuen-Héderváry egyező értelemmel ajánlott ő Felsőnek, de talán ő volt azon egyetlen miniszterjelölt is, ki felhozott minden érvet maga ellen, gyöngye testét, beteges voltát, idegességét, csak hogy muljék el tőle ez a pohár. Az volt reá a felelet, ha ennél jobb érveket nem tud maga ellen felhozni, akkor ő Felsőge határozott kívánságára ő lesz Wekerle utódja. Meghajolt a királyi akarat előtt, melylyel a közbizalom oly ritka mértékben párosult, s most ő a mi pénzügyminiszterünk, büszkesége vármegyénknek, dicsősége szülővárosának, Zalathnának, igazi fénye az aranybánya-vidéknek, ki ragyogó példaképül állhat jóra, nemesre törekvő ifjuságunk előtt, bizonyítékul, hogy Magyarországon az észszel, tehetséggel, becsületességgel és nemes becsvágygyal el lehet érni a legmagasabb állást is köztisztelettel környezve, a nélkül, hogy nagy családi, vagy hatalmas klikk-összeköttetések volnának szükségesek az igazi érdem jutalmazásához. **B.**

Vizakna város és a millenium.

Magyarhon majdnem minden hazafiasan s fenköten gondolkozó, pezsgő élettel bíró városa és helysége készül a milleniumnak minél méltóbb megülésére, midőn minden igaz hazafit érdeklő évezredi forduló, állami életünk, nemzeti főmmaradásunk, történelmi szereplésünk ezredik évfordulója ünnepeltetik meg Árpád nemzete által. Minden valamire való város és helység a budapesti kiállításra is küld valamit nevezetesebb ereklyéi, emlékei és műremekei közül. Történelmi nevezetességű helyei lefényképeztetéséről s ezen fényképeknek felküldéséről is jó előre gondoskodik.

De ezzel nem elégszik meg, hanem a honfoglalás ezredik évének emlékét valami kitűnő, nevezetes és emlékeztető művek létrehozásával is megörökíteni az utóemzedek számára buzgólkodik! . . .

A letűnő ezer évből Vizaknának is 754 éves elete ismeretes.

Csak 246 év az ezer évből még ismeretlen.

Vizaknának is van tehát 754 éves multja az ezer évből, mely megkívánja, hogy a milleniumi ünnepély alkalmával magáról illó életjelt adjon; — ne hasonljon napról-napra a nemzeti élet a mindinkább kiháló mécshez! . . .

Legelőbb is a milleniumi bizottság alakítandó meg a város legintelligensebb egyénei és polgáraiból.

1. Létesítendők volnának a millenium örök emlékekül:

1. A 673 éves Geréb-háznak czinnel befűdése a mostani rongyos zsendely fedel helyett.

2. 1341-től kezdődő, több mint háromszázézer okmányból álló városi levéltárnak tűzmentes hely építése. — Lelkemből sajnálnám, hogy a vármegyénkben párját ritkító s általam másfél év alatt oly sok fáradság és ponyelással összegyűjtött és rendezett levéltár egy gondatlan egyén eldobott szivarvégének áldozata legyen!

3. Az emített Geréb-ház és a Szentpáliféle ház emléktáblával volna megjelölendő; — hisz e két épület Vizakna multjával annyira összefüggésben van!

4. A Mária-kápolna helye is emléktáblával megjelölendő volna; — valamint a Várhegy is, a hol a Korvin Mátyás királylal rokou vizaknai Geréb-család várkastélya állott a tatárok bejövetele előtt.

5. A piac és Fürdő-utca a bár legalább patak-kövel kikövezendő volna; s egyuttal a város utcáinak nevezete, e beces lap hasábjain általam megírt módon, megállapítandó volna. — Ideje volna, hogy feliratos táblákkal is elláttassanak.

A kikövezés tekintetében 1885. s a későbbi évek-

TÁRCZA.

Levél a Magyar-Kanahánból.

(Folytatás.)

Első nap egy lány tűnik ki a kavargó csoportból, kezében egy kazalnyi bokrétaival, melyet szegényke alig bír tartani. Még szerencsése, hogy olyan egyhangu forgásokból áll a tánc; a magyaros ugrádozást nem bírni ki vele.

Ez a mai nap s az egész ünnepély királynője, az előtáncosnő, a kinek kívánsága, szavai mozgatják az ünnepélyt, parancsolnak a zenészeknek. És ezt a nagy hatalmat a bokrétajának köszönheti. Mert hát ez nem afféle közönséges bokréta, noha csinált virágból van, mint a többi. Ennek az ára olyan nagy, hogy akár ezüstből is kifaraghatták volna érette.

Az ára 108 frt volt; de van olyan év, hogy kéthárom száz forintba is kerül.

E rejtély magyarázata az, hogy rendszeren ki szoktak sorsolni a legények maguk között — közfelkiáltással. Vagyis inkább ellicizitálják. Az árat addig verik fel a magasba, amíg csak akad legény, aki többet ígér érette. A vetekedés nem ritkán igen nagy. Minden legény kívánna, hogy a saját kiszemelt táncosnője legyen a királynő, a bokréta királynője.

E szerencsés lányra aztán kötelessége az első nap estéjén megvendégelni az egész vendégkoszorút, ami bizony sokba kerülő mulatság. (Csodálkozom, hogy

e józan, fukar nép ilyen dolgokra vakon szórja ki a pénzt, míg más célra, legyen bár jótékony, vagy hazafias, egyetlen garast sem lehetne kicsikarni tőle.)

Az idén éppen a legszegényebb lány kedvese nyerte meg a bokréta, s mivel ennek nem volt módjában e rengeteg traktament, a legény kárpótolta a vendégsereget.

A szaloniai szokásokra nem sokat adnak a tánczó Burschok, pedig közöttük nem egy van, aki maturált, 5—6 osztályt végzett s aztán hazament parasztnak. Ha elvégezte valamelyik a tánczot s más tánczosnőről akar gondoskodni, kereken jár a vastag körfalat képező lányok előtt, s ha megtetszik valamelyik, nem szól semmit, csak int egyet a mutatójával. Mire a kiszemelt úgy repül, mintha mézes buzával csalogatták volna. Pedig a lányok között sem ritka, aki a zárdában, itt-ott, uri szokások között növekedett fel, beszél magyarul, konyit a francziához stb., s mégis jobban esik neki, ha parasztnak maradhat.

Vacsora után fedett helyiségben gyűlnek össze s folyik tovább a táncz éjfélig. Másnap újra kezdik, harmadnap újra; a kitűzött három napból nem engednének el egy perczet a viláért.

Pedig bizony nem igen volna, hogy mit szeressenek azon az ő tánczukon. Rettenetes monoton az egész. Ugyanaz a nóta egész estig, estétől éjfélig. Nem magasabb, nem alacsonyabb, nem gyorsabb ütemű, nem lassabb. Legény a lánynyal összefogózik s aztán a zene hangjai szerint taktusban lökődik hátra felé. Mintha

csak dróton rángatná, mint a Marionet-színházban a bábokat szokás. Nincs egy gyorsabb fordulat soha, nincs egy hangos kiáltás, egy a magasba lóbált zsebkendő, nincs egy-két ropogós boka-összeverés; ugyanazok a halvány, szenvedélytelen arcok reggel, délen, este. Nem festi ki őket a láz, a táncz, a bor, a szerelem . . . Csendes, vontatott, a boszantásig józan minden!

(No már ez bizonyára ősrégi szerzemény; a magyar más tempót tud a bor, szép lány láttára, pláne, ha amazt felhajtva, emezzel tánczba keveredhetik!) . . .

Míg a táncz folyik, addig a tánczhelyiségtől balra fekvő tágas téren mulatni vágyásának más kifolyást keres és talál a nép nem tánczos része.

A földbe két hatalmas karó van leverve, tetejükön át egy homlok karóval, melyről tekintélyes ponyva ereszkedik alá, két alsó csucsával karókhöz erősítve. Előtte egy hordó áll, tetejében négy-öt fabábbal, melyekre fagolyókkal hajigálnak a levegőn keresztül. Ki hánjat ledob, annyi számot kap az e célra készített listában a neve után. Harmadnapra akinek legtöbbje lesz, az egy hizott bárányt kap jutalmul, meg aztán dicsőséget, melyet minden hizott báránynál többre becsülnek.

Minden dobás egy krajczár lévén, tekintélyes mennyiségű pénz gyűl be, melyet aztán, a bokrétaiból bekerült összeggel együtt, e közös mulatság költségeinek a fedezésére fordítanak . . .

Igy mulat a sváb minden évben anélkül, hogy voltaképpen piros betűs napok lennének beírva a ka-

ben is tétettek lépések: pénz- és fuvar-aláírások is történtek. De fájdalom, az általam adott 7 fnt 50 krajczáron kívül a többi pénz fel nem szedettet. Tehát, a mint a legközelebbi képviselői gyűlések egyikén is kifejeztem az interpellációra adott válasza, „szomorú és szegényletes módon áll a város kikövezési alapja!“ ... Ha a város tisztsége a maga részére rövid időn szép penzió-alapot tudott létrehozni, tán nem volna lehetetlen a kövezési alap létrehozása is!?

7. A Dézsi-féle lakház lebontása és oda egy tisztességes tisztai szállás építése által a piac is szabályozandó és szépítendő volna.

8. De végre egy takarékpénztár is, ha létrehozhatnák, — nemcsak örökemléke lenne a milleniumi ünnepélynek, hanem Vizakna lakosainak valódi áldása és megmentője is.*

9. Vizakna monographiájáról nem szólok; — hisz annak kinyomatására méltónak nem tartották a magisztrátus vezérérőfi egy pár száz forintot megszavaztatni még kéresemre sem.

II. A budapesti kiállításra felküldendőek valóinak:

1. Az igen nevezetes régi pallos a jus gladii adása idejéből.

2. A katolikus időből maradt zománcos kehely, az ev. ref. egyház által.

3. A város levéltárából 1341—1600-ig terjedő időkből való nevezetes királyi, fejedelmi és más okmányok.

4. Az egész város látképe, a Geréb-ház, a régi róm. kath. Mária-templom (most ev. reform.) s ezek környezetének fényképe, — valamint a honvédelem fényképe is.

Ha egy nemzet nagyban emléket emel állami életé, nemzeti főmaradása s történelmi szereplése ezredik évfordulójának: miért ne tehetne egy olyan város is valamit, mint Vizakna, melynek 754 éves ismert multja van a letűnő ezer évből?!

Szentkatolnai Bakk Endre.

LEVELEZÉS.

Zalathna, 1895. jan. 14.

Városunk egyik nevezetes kulturális egyesületének közgyűléséről adok itt egy rövid tudósítást.

Ugyanis a „Polgári Olvasó-Egylet“ tegnap, folyó hó 13-án tartotta meg évi rendes közgyűlését, főesperes Csiky János egyleti elnök vezetése alatt. A tagok szép számban jelentek meg a gyűlésen s élénk érdeklődéssel vettek részt az ügyek letárgyalásában.

A gyűlés fontosabb tárgyai voltak a mult évi számadás megvizsgálása s a folyó évi költségvetés megállapítása, ami mind szép egyetértéssel intéztetett el.

A benyújtott számadás ugyan élénk eszmecserére adott alkalmat, mert a számadás, daczára annak, hogy

* Hát az „Özv. Veress Ferencné és társai vizaknai takarékpénztár részvénytársulat“ mit csinál? Igaz-e, hogy abból a fő tekinthető kivált s a polgárok is ott hagyják a jelzett társulatot?!

Való-e, hogy Veress Ferencné az 1892-ik „Emlék-Lapok“ által oly dicséretteljesen leirt s lapunk által is szelvéstetett érdekes ajándékozását egy család javára megmásmítani akarja, s a két magyar egyháztól és polgárságtól elveszi?!

Ha igaz, akkor a vizaknaiak rosszul készülnek a milleniumi ünnepély megülésére! Szerkesztő.

lendáriomban; így mulat, eszik, iszik, míg ez idő alatt más ember fia turja a földet, izzad, sir, szomorkodik vagy éhezik ...

Van kis- és nagylegény — az életkor szerint. A kislegények külön klubot alkotnak s jóformán még csak érintkezniök sem lehet a nagyokkal, kivéve a hétköznapiakat, amikor egyik épp úgy megfogja az eke szarvát, mint a másik. A vasárnap azonban áthághatatlan válaszfalat von közöttük. Külön gyülekeznek, külön tánczolnak, más-más lányoknak udvarolnak stb.

Ez az elkülönítés körülbelül a 18-ik életévökig tart, ekkor aztán átlépnek a nagyok sorába. Csak hogy ez az átlépés nem történik minden ceremónia nélkül. Ez osztályozás nagyjában magán viseli a középkori lovagrend karakterisztikáit; csak hogy ottan urakról, itt meg parasztokról van szó. De e kettőnek egyazon éghajlat, egyazon ős föld szolgáltatta a melegágyat. Ott megvolt az apródoskodás; mi volna más a kislegénység, mint ennek durván visszavert képe? Ott megvolt a lovaggá-útás, itt is megvan: a felavatás, mely főbb jellemvonásaiban megegyezik amazzal.

A felavatás a következőleg megy végbe: A nagylegények összeülnek mulatni rendes szokás szerint. A közéjük kívánczó kislegénynek megengedik, hogy belépjen; de tudomást nem vesznek felőle. Táncczolnak, esznek-isznak, de a jövevényt sem asztalhoz nem ültetik, sem azt nem engedik meg, hogy belődülva a tánczba, kiöntse a mellőzés feletti keserűségét. Pedig hát ugyancsak jussa volna ételhez, italhoz, tánczhoz,

az egylet néhány száz forint készpénz vagyonnal rendelkezik, mégis defecitet tüntet fel. Természetesen a készpénz vagyon mellett könnyű vala a megesett számadási hibát kijavítani s mégis csak pluszszal zárni be az évi számadást, amint hogy illik is egy régi, virágzó s annyi buzgó tagot számláló egyesületnek. Az azonban ohajtandó, hogy az igazgató választmány jövőre nézze előre át a számadást s csak ha ő már felülvizsgálta, helyesen egybeállítottnak találta, terjessze a közgyűlés elé.

Egyleti jegyző Kovács Ignác jelentése az egylet évi működéséről az idén kimaradt a tárgysorozatból. Sajnálatos, hogy a már megszokott szép évi jelentést ezuttal nélkülözni kellett, s valóban kár annak elhagyása, mert az év történetének fölelevenítése, egy évi működés esetelése csak üdvös lehet mindig.

A gyűlés tárgysorozatának egyik kiemelkedő pontja volt s az egylet életében bizonyára messze kiható mozzanatot képez az a határozat, hogy a kör minden tagja egy koronával járul hozzá a folyó évben a könyvtár gyarapításához. Ugyanis a mult évben az egylet egyik lelkes tagja Ferenczi István ref. lelkész ur 100 kötet szépirodalmi könyvet ajándékozott az Olvasó-Egyletnek s ez által megvetette alapját az egylet eddig nélkülözött könyvtárának. Az előbb jelzett határozat által biztosítva van a könyvtár gyarapítása az olvasni szerető közönség örömeire.

Végül a tisztújítás történt meg és egyhangulag a régi tisztikar lett megválasztva, az ujonnan alakított könyvtár kezelésére pedig Magyar Ferencz tanító ur választatott meg.

Abrudbánya, 1895. január 12.

Ha visszatérintünk Abrudbányának mult évi haladására, örömmel kell tapasztalunk, hogy minden szegénysége daczára a korral haladni akar s nem retten vissza a kiadásoktól, ha a városnak szellemi és anyagi felvirágzása forog kérdésben. Hogy ezen fejlődés a városnak mily költségeibe került, nem fejtegetem; tény az, hogy egy új tanácsházat, állami fiu- és leányiskolát, a mi gimnáziumnak is beillenek és egy kisdudóvát építettett. Ebből láthatja t. szerkesztő ur, hogy ha nem is óriás léptekkel, de mégis ezen béczeztől körülvevett kis városunk haladni akar s így én, mint egyszerű polgára e városnak, köszönetet mondok hazafias képviselő-testületének, hogy a város fejlődését nem akadályozta.

Hogy városunk fejlődésén nem csak mi faradozunk, az előtünk ismeretes, mert szeretett Képviselőnk Lukács László ó nagyméltósága, habár távol is van, mindig fáradozik városunk felvirágzására; ép most is újévi ajándék fejében választó közönségét értesítette, hogy április, vagy legkésőbb május hónap m. kir. adóhivatalunk lesz; tehát ez is oly haladása városunknak, melyre büszkék lehetünk.

Hogy szellemileg is haladni akarunk, bizonyítja helybeli lakos és bányabirtokos Rácz Károly szerkesztő, Jánky Kálmán és Sturm Mihály segédszerkesztése mellett megjelenő „Abrudbánya—Verespatak“ című hetilap. Kár, hogy első ígérését sem váltotta be, t. i. hogy január 1-én megjelenik. Különben Abrudbánya közönsége nagyon jó s tud vární, noha az előfizetéseket mind beszédette, s így kár volna, hogy még

mindenhez, mivel az ő kontójára folyik a mulatság. Hiába! Ó még a kicsi emberek közé tartozik „éjfélig“, s ilyen emberrel, ilyen számandó páriával szentségtelen volna az érintkezés!

Éjfélkor hirtelen vége szakad a zsvajznak. Ünnepeles csend lesz. Az asztalra feltesznek egy pár veder bort, melyből mindenki merit a maga poharával. A szoba közepén egy szék áll. Két Vormeister felkeresi a busongó kislegényt s belenyomkodik kegyetlenül a székbe, hogy csak úgy nyekken. Erre az ő kezébe is adnak egy tele töltött poharat. És most ektelen láрма kerekedik, a legények, lányok felugrálának helyeikről, a legények hatalmas bordalba kezdenek, mely után mindenki fenéig üríti poharát ... Pillanatnyi csend ... legények, lányok hirtelen leülnek ... a felavatandó szintén le akar ülni, de hopp! hanyatt vágja magát a szoba közepén. A Vormeisterek kivették alóla a széket, amíg ő állva együtt énekelt a többiekkel.

E hanyattvágódás az ő nagylegénynyé való felavatása, mint a lovagnak lovaggá útése a pof volt. Ezen túl több földhözvágást nem szabad eltűnie, hacsak nem a bor volt az a hatalmas ellenség, aki kirántotta alóla a földet. De még ezzel is meg kell birkozni tisztességesen, a mig legyőzotik.

Most aztán, miután megtörtént a felavatás, megváltozik minden. A legények még az éjjel pertu-poharat isznak vele; a nagylányokat tánczra hívhatja; ehetik, ihatik; mi fölötti örömeben rendesen ugy hozzálat a sok jóhoz, hogy reggel felé az asztal alatt találja magát, ha nem a löczák alá gurult volna ...

sem jelent s már is letűnjön. Én különben hosszas életem kívánok neki.

Vigalmaink sorát az idén a román fiatalok által rendezett, tánczszal egybekötött műkedvelői előadás nyitotta meg s a tiszta jövedelmet a szegény gyermekek felségelésére fordították. Kár, hogy az itteni állami fiu- és leányiskola hat hazafias tanítójának figyelme nem terjed ki ily jótékonyczélu előadásokra, mert hisz épők lennének hivatva ily előadások megtartására. Ne tessék ezt télem zokon venni, mert higgyék meg, ez ugy van mindenhol.

Most bezárom soraimat azon reményben, hogy a t. szerkesztő ur becses lapjában soraimnak helyed ad, kívánva t. szerkesztő urnak boldog újévet.

Egy polgár.

A t. közönséghez.

A „Közérdek“-re, mely január elsejével XIV. évfolyamába lépett, új előfizetést nyitunk. Az előfizetési árak a régiek:

egész évre 4 fnt,
félévre 2 fnt,
negyedévre 1 fnt.

Felhívjuk igen tisztelt előfizetőinket, hogy **az előfizetési összeget (a hátralékkal) mielőbb küldjék be**, mivel a már megjelent díszes kiállítású fali naptárunk szétküldését megkezdtük.

Mindazok, kik a „Közérdek“-re bármely naptól kezdve legalább egy negyedévre előfizetnek, **bérmentesen kapják a „Közérdek“ díszes kiállítású fali naptárát.**

Cirner J. József,
kiadótulajdonos.

VEGYES HIREK.

— **Lukács László**, az abrudbánya-verespataki választó kerület képviselője, pénzügyminiszterre nevezetvén ki, a képviselőház új választást rendelt el, mely február 5-én lesz. Választási elnök Boér Béla, helyettes elnök Moldován Lajos, jegyző dr. Ebergényi Sándor, helyettes jegyző Tóth Kálmán lesz. A köztisztviselők álló jelöltet valószínűleg ellenjelölt nélkül fogják megválasztani, mint eddig, viszonzásául azon nagy érdemeinek, melyeket Abrudbánya, Verespatak, Zalathna s általában a bányavidék jólétének emelése, szellemi és anyagi haladásának biztosítása érdekében tett fáradozásaival szerzett. Sok ilyen derék képviselőt hazánkban és vármegyénkben!

— **A február 2-án tartandó ifjusági bál** iránt oly kiváló érdeklődés mutatkozik mindenfelé, a minőt évek óta nem tapasztaltunk. Ugy a védnökök, mint különösen a Lady patronesse-ül megnyert Török Bertalanné ó nagysága minden lehető megtesznek a végből, hogy a jótékonyczélu estély kedélyben, vigságban a farsang egyik legszebb mulatsága legyen. Reméljük, hogy a közönség részéről a remélt támogatás nem marad el.

Sebaj, legalább annál kétségbevonhatatlanabbá lett a felavatás.

A házasság itt is, mint a legtöbb népnél, különféle ceremóniák között megy végbe. De hát nem is csoda, mikor a fiatalok örökre megválnak addigi megszokott életüktől; a lány örökre beköti a fejét (néha oda csipi a kalap karimáját is), a fiu örökre lemond szárnyaszabad legényi életéről, ami szinte nagyobb áldozat, mint a lányé. Ennyi lemondásra minden nemzet fia megérdemli, hogy czikornyásan csinálják a lakodalmi dolgot.

A lakodalmat rendesen megelőzi a „Versprechen“, a vásár, melyet a szülők közösen tartanak. Mikor már tudják, látják, hogy a drága Hanz-nak a szive annyira megérett, hogy kipottyán a kebeléből, ha a kedves Grätchen valami drága dologgal, egy boldogító „igen“ szóval meg nem szünteti a dobogását, ekkor — mondom — a szülők összeülnek s ünnepélyesen megbeszélik a dolgot, hogy melyik mennyit és mit szándékozik adni a gyermekeknek. Egyik ezt, másik azt, egyik egy házat, másik a belé való butort, egyik egy pár lovat, meg tehenet, másik a hozzájuk való istállót, egy-két láncc földet, a másik ugyanannyit stb. Elég az hozzá, egy délután ugy megnó a fiatal pár birtoka, hogy a bizony holtig sem halnak meg éhen, ha munka mellé állnak.

Mikor mindez megvan, az ígéreket írásba foglalják s tanuk jelenlétében aláírják a bíró előtt, aki aztán ezen okmányt magához veszi.

(Vége következik).

— **Gyászír.** Dr. Dobozy Vilmos m-igényi derek járásorvost és nejét szül. Köblös Mariskát fájdalmas csapás érte szeretett kis Vilmos fioknak f. hó 21-én történt elhaltával. Fájdalmukban őszintén osztozunk.

— **A nagyenyedi daloskör,** mely a lefolyt évben is oly sok élvezetet szerzett közönségünknek Borsai Samu, buzgó karmestere vezetése alatt, folyó hó 27-én délután 3 órakor a városház termében tartja meg közgyűlését, melynek tárgyai: elnöki megnyitó, titkári jelentés, jelentés az egylet vagyoni állásáról, folyó ügyek, indítványok, választások. Az egylet múlt évben 14 alkalommal működött és 328 frt 63 kr. vagyonnal rendelkezik.

— **A „Marosujvári Polgári Olvasókör“** ugy szellemileg mint anyagilag fényesen sikerült mulatságot rendezett f. hó 19-én. Megjelent az egész intelligencia, élükön gr. Bethlen Sándorral. Felülfizettek: br. Kemény Endre 50 frt, gr. Bethlen Sándor 20 frt, László József, Cicimara Richard 10—10 frt, Dunszt Gyula 5 frt, Fodor György 5 frt 20 kr, Blaska Ubald, Lipner János, dr. Bikfalvy Károly 3:80—3:80 kr, Voit József 2 frt 20 kr, Takáts György 2 frt, Simon Izsák 1 frt 40 kr, Balla testvérek, Tartler István 1:20—1:20 kr, Benedek Farkas, Hillinger Arthur, Cservényi Mátyás, Rebenhapt Jakab, Veszely Péter 1—1 frt, id. Kun József, Szilágyi Gyula 80—80 kr, Belle László, Naftali József, Aschenbrenner Mátyás, Mendel Izidor, Vajna Miklós, Nagy Jenő 50—50 kr, Ikrich Arnold, Lázár Adolf, Furka Mihály, Opro István, Barth Vilma k. a, Jonas Izidor, Gelb Salamon, Boér György 40—40 kr, Boér János 30 kr. Tiszta jövedelem 200 frt. Vacsoránál Jancsó Lajos szép beszédben éltette gróf Bethlent; erre válaszolva, a gróf éltette a hölgyeket. Boér János poharát br. Kemény Endre képviselőnkre emelte stb. A vig kedélyű társaság kivilágos-kivirradt maradt együtt.

— **Farsang.** A „Balászfalvi társalkodó egylet“, mely derekas hivatást teljesít hatáskörében, február 2-án az „Univers“ szállodában kedélyes táncestélyt rendez.

— **A legszebb ajándékok.** A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újévre bevásárlásokat tegyen, a különböző csabító hirdetései között alig tud választani, alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övéinek. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a Sternberg és Testvére-féle Kerepesi-úti hangszer ipar telep kirakataiban láthatók. Egy egész házat foglal el a nagy vállalat, dúsán felhalmozva egy a földszinten, mint az emeleten a legkülönfélébb zenekarbéli s műkedvelői hangszerek az összes réz és fa-fuvó, verő és vonó hangszereken kívül zseniális kombinációja zongorák és játékhangszerek, harmonikák és harmoniumok mechanikai zenélő művek, magától játszó zeneeszközök, melyeken egész operákat lehet lejátszani, zenélő madarak melyek a legszebb dalokat fútyólik stb. stb. Egyik legszebb s legérdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nickelből készült karácsonyfaállvány, mely ünnepléses zenekísérettel lassu ütemben forgatja a karácsonyfát. Ára 25—32 frt, ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga valóságos látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt feltűnést, midőn az egész ipartelep villamos fényárban uszik, megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindig zsúfolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Jótékonyosság.

A szegény tanulókat segélyező kör által f. hó 12 én rendezett tombolához tárgyakat adakoztak:

Markovics Lajos 1 drb, Vásárhelyi Károly 1, Miksa Zsuzsanna 2, Ungerpek Miklósné 5, Reich Mihályné 2, Horváth Józsefné 2, Vajda Péter 7, Groman Károly 1, Nagy Gyuláné 4, Korody Sámuelné 2, Morágyi Istvánné 6, br. Kemény Endréné 4, Szilágyi Farkasné 2, Ürmösiné Farkas Mari 3, Albrechtovits Anna 1, Hank Elfrida 1, Schönberger Mórné 2, Nagy Lajosné 2, Ujvári Imréné 2, Elekes Károlyné 2, Günther Lajosné 8, Tökés Imréné 3, Telegdy Eliz 2, Zeyk Miklósné 3, Kövér Jánosné 3, br. Bánffy Kazimírné 2, Balogh Emma 2, Székelyhid János 2, Bálint János 1, id. Kún József 2, Barcsay Albertné 4, Makovicska Ottóné 2, Klein Árpádné 2, Fekete Gyuláné 2, Bisztricsány Lajosné 5, Ludvigh Jánosné 2, Werner Gyuláné 2, dr. Magyar Károlyné 3, özv Józsa Zsigmondné 3, Török Bertalanné 2, Winkler Bella 2, Vincze Margit 3, Cirner J. Józsefné 6, Borsai Samu 1, Szalánczy Erzi 1, Baldi Károly 6, dr. Bocz Józsefné 4, Werner Ödön 3, Pallos Gyuláné 4, Mátyás Mihályné 1 drb, összesen 138 drb.

A tombolához pénzbeli adományokat adtak: Kovács Józsefné 5 frt, Pogány Jánosné 3 frt, Papp Jánosné, Kovács Gyuláné, Reinbold Olivérné, dr. Geraszim Emilné, br. Kemény Dénesné, br. Kemény Gerő, Zeyk Miklósné, Zeyk Károlyné, Nádory Vilmosné, Lóte Lajosné, Bartha Zsigmondné, Harmath Miklósné, br. Bánffy Kázmérné, Török Bertalanné, Müller Mihályné, gr. Busseul Henrikné, Will Károlyné, br. Kemény Györgyné,

Sombori Sándorné 2—2 frtot. Málnási Domokos, Benedek Gábor, Málnási Lajos, Lázárné, Szilágyi Gyuláné, Váró Ferenczné, Orbai Lajos, Herepei Károlyné, Nagy Lajosné, dr. Kovács Ödöné, Nagy Károlyné, özv. Szentpáliné, Fogarasi Beláné, Gréf Jánosné, Fűzi Katinka, Garda Józsefné, Dömök Erzsébet, Jakab Károlyné, Cserenyés Gyuláné, ifj. Winkler Jánosné, dr. Winkler Albertné, Korbuly Bálint, Benedek Sámuelné, Sándor Miklós, Deli Ödön, Zeyk Józsefné, Zeyk Kálmán, Keresztes Józsefné, özv. Bójthe Zsigmondné, Lovits Györgyné, Vajna Janka, Veres Miklósné, Fogarasi Albertné, Lovits György, Szigethi Jánosné, Sebesi Adámné, Scheider Józsefné, László Gyuláné, Petki Ferenczné, Werner Gyuláné, Szász Józsefné, Silmann Sándorné, Reich Mihályné, Feiler Farkas, Luka Róza, Seprényi Erzsébet, Winkler Bella, Tartler Henrikné, Lőrincz Lujzika, Tóth Sándorné, Tarsoly Árpádné, Incze Samuné, Veres Albertné, Buda Edéné, Feiler Lázárné, Hajdu Erzsébet, Frida Lingner, Török Gyöngyike, Folyovich Sándorné, Krizmanits Vilmosné, Tóth Miklósné, dr. Farnos Árpádné, Végh Istvánné, Jancsó Sámuelné, Lenk Lajosné, Székely Lehelné, Grün Samuné, Weinrich Augusztá, Papp Gyuláné, Makkai Domokosné, Székelyhídi Viktorné, dr. Bocz Józsefné, dr. Jeney Elekné, Varró Gerőné, Kerekes Mihályné, özv. Reznak Jánosné, Csajkovszkiné, Jovian Viktorné, Albert Ivánné, özv. Székely Ferenczné, Havas Gyuláné, Erős Istvánné, Munkácsy Zsigmondné, dr. Malom Zsigmondné, Asztalos Jánosné 1—1 frtot. Nagy Andrásné 1 frt 60 krt. Wilk Edéné, Grünfeld Dávidné, Silberstein Ceczília, Berde Sándorné, Fenichel Jakab, Nagler Frigyesné, özv. Kiss Sándorné, özv. Dunai Györgyné, Czeiler Edéné, Lázár Adolfné, Mátyás Lajosné, Dunai Margit, Tökés Imréné, Ungár Sámuelné, Klimes Károlyné, Sallak Istvánné, Balla testvérek 50—50 krt. Incze István 40 krt.

Közgazdaság.

Folyadékokat tartalmazó postaküldemények csomagolása.

A kereskedelmi miniszter 1889-ben megengedte, hogy a belföldi és az Ausztriával való postaforgalomban a legfeljebb 3 liternyi folyadékot tartalmazó kosárba font palaczkok is szállíthatók legyenek.

Az azóta szerzett tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az ily módoni csomagolás sem a feladónak, sem általában a nagy közönségnek nem vált hasznára.

A feladó és címzett kárt szenvedett, mivel a kellőleg nem védett palaczkok eltörték, sőt károsodott általában a közönség is, mivel a szétfolyt folyadék a mellette levő többi küldeményt is elázta. E folyton előállott kellemetlenségeket megszüntetendő, kiadott körlevélben őszintén tanácsolja a kereskedelmi miniszter az érdekelteknek, hogy postára szállítandó folyadék-küldeményeiket jövőben faládákba, rekeszekbe, fagyapot, vagy moha közé helyeztessék, zárt palaczkokban, vagy 5—10 literes hordócskákban szállíttassák, drágább folyadékok tartályait pedig ezenkívül vászonnal, vagy bádoggal vonják be.

Midőn ezeket az érdekeltek figyelmébe ajánljuk, egyuttal kiegészítjük azzal, hogy részletesebb felvilágosítást a kolozsvári kereskedelmi és iparkamaránál szerezhetni.

Heremagvak plombázása.

A budapesti m. kir. állami vetőmag-vizsgáló állomás az 1894—95. idényben f. évi január hó 9-ig az alább megnevezett magkereskedők és termelők számára a következő mennyiségű vetőmagvakat plombázta le:

	Luczerna	Lóhere	Össz. métermázsza
Mauthner Ödön Budapest	1005	710	1715
Ullmann Károly	82	155	247
Kramer Lipót	129	83	212
Haldek Ignác	107	84	191
Magy. mezőg. szöv.	107	72	179
Gróf Teleki Arvéd, Drassó	—	178	178
Lederer testvérek, T.-Kürt	2	156	158
Deutsch Gyula Budapest	100	—	100
Szávoszt Alfons	64	—	64
Frommer H. A. utóda	46	—	46
Nöthling Vilmos	17	19	36
Összesen	1669	1457	3126

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása).

A változó, részben enyhe időjárás e héten a forgalmat annyiban befolyásolta, hogy ott, hol a szükséglet nagyobb, a fedezésről részben már gondoskodnak. Különösen áll ez a herefélékre nézve, lóheréből meg lehetős mennyiségek vásároltattak, ugyszintén az ismeretebb faj takarmányrépa-magvaknak is jó kelendősége van. Ezen czikk nagyon különböző áron lesz ajánlva, minek nyitja az, hogy a tavalyi gyakori esőzések által a répa mag 4/5 része csak 50—60% csiraképes és csak 1/5 része olyan, mint igazán jó magnak kell lenni, t. i. 95, legkevesebb 85 % csiraképes. A kiviteli forgalom

ilyenkor, midőn a belföldi már kezdetét veszi, vajmi lassan mozog és egészben néhány kisebb tétel lóheremagra szorított. Bükköny és baltaczim iránt némi érdek mutatkozik.

Jegyzések 100 kilónként Budapestben		
Luczerna	35—50	frt.
Lóhere, bánáti	55—62	"
Lóhere, tiszavidéki	62—68	"
Lóhere, erdélyi	55—68	"
Tavaszi bükköny	6.80—7	"
Baltaczim	11—11 1/2	"
Muharmag	14—15	"

CSARNOK.

Sipulusz beszámolója az első év-negyedről.

Tisztelt ország!

Ön bizonyára értesült arról, hogy én október elsején a jókedv valutájának rendezésére egy szaklapot indítottam, még pedig Kakas Márton cím alatt. Az első negyedév lejárván, kötelességemnek tartom beszámolni a Kakas Márton eddigi pályafutásáról, sikeréről és hatásáról, bánatáról és örömeiről.

Mindenek előtt arra figyelmeztetem önt, tisztelt ország, hogy elérkezett az ideje annak, hogy ön a Kakas Márton-ra tömegesen előfizessen. Az a földbirtoúk ugyanis, melyet a nyáron örököltem, az idén nem termelt semmit, s ezt a semmit is elöntötte az árvíz. Minden víz alá került, azt a területet kivéve, melyet a vízszabályozó társulat mérnökei ártérnek meghagytak. Emellett a vízszabályozó társulat három évi költségét végrehajtás utján megvették rajtam s e pillanatban oly szegény vagyok, mint a templom egere... azaz pardon, a szentesítés után lévén, akarom mondani: a polgármesteri hivatal egere.

Ütött tehát az előfizetés órája! Ha az országban minden ember, aki a Kakas Márton-nak nem prenumeránsa, csak egy embert rá bír arra, hogy a Kakas Márton-ra előfizessen, egy lapom pár hét alatt annyi példányban fog megjelenni, ahány kínai van a világon (a háboruban elesetteket se vonva le!). Oly sok mindenne rá lehet bérni az embereket, s mindennél mennyivel könnyebb arra rábírn, hogy a Kakas Márton-ra előfizessenek!

A Kakas Márton-ból, hogy végre a beszámolásra áttérjek, fennállása óta 12 szám jelent meg. E 12 számban volt:

Jó viczezz	643
Rossz viczezz	214
Összesen	857.

Ez osztályozásban azt a rendszert követtem, hogy a magam viczezeit mind a jók közé számítottam.

A Kakas Márton 12 számában megjelent körülbelül 280 rajz. Csak magyar honpolgároktól fogadtam el rajzokat!

A Kakas Márton-t kihordja 6 vénasszony, 12 fiatal lány és 8 gyermek. A vénasszonyokat nem részletezem. A lányok közül 5 szőke, 4 barna és 3 sánta. A gyermekek közül 2 fiu, 6 pedig be van oltva.

A Kakas Márton-t Budapestben árulják 680 trafikban. Ezek közül 410 tiszta trafik, 200 trafik és fűszerkereskedés, 20 trafik és papirkereskedés, 10 trafik és pálinkamérés, 10 trafik és órasüzlet, 10 trafik és megbukott, a többi trafik- és utcaszabályozás miatt le van rombolva.

A trafikosnók közül 400 férjes, 100 özvegy és 180 lány. Valamennyi csinos, 97-nek gödröcskéi vannak az arczán, 7 pedig ragyás. A lányok közül 42 menyasszony.

Tanfolyegyelői mintára készült statisztikám nem volna tökéletes a következő adatok nélkül:

A Kakas Márton egy évre	4 frt.
" " " felévre	2 frt.
" " " negyedévre	1 frt.
Egyes szám ára	10 kr.

Amerikában levő honfitársainknak kétszer olyan drágán adom, részint hogy a kivándorlástól elvegyem a magyarok kedvét, részint a postabélyeg drágasága miatt.

Tisztelt ország: a viszontlátásra

Sipulusz.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN
Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

Nyomatott Cirner J. József könyvnyomdájában Nagy-Enyeden.

NYILT TÉR. *)

Mivel a nagyenyedi Épület-Lakatosárugyár részvénytársaságból kiléptem, 10 db részvényemet, melyek teljesen be vannak fizetve, eladom.

Bisztricsány Lajos.

*) E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — valamint fekete, fehér, színes, **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, sima, esikós, kockázott, mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín és mintázatban stb.) **postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat posta fordultával küld: Henneberg G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. (4)

4510 — 894. tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a kir. kincstárnak Zsurzs Juon elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 148 frt 14 kr. tőke, ennek 6% kamatai, 5 frt 20 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Zsurzs Juonnak az o. szilvási 12 sz. tjkvben A+342/1, 343/1, 456, 599, 771, 773 új hr. sz. alatti ingatlanaira 651 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1895. évi február hó 13-ik napján délelőtt 10 órakor fog megtartatni O. Szilvás község előjárósi irodájában. Arverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jegerőre váltta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbróság mint telekkönyvi hatóságnál és O. Szilvás község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1894. október 31.

Csernátóni Vajda Péter,
kir. jbró.

4518 — 894. tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a kir. kincstárnak Rusz Pál elleni árverési ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 178 frt 9 kr. tőke, ennek 6% kamatai, 5 frt 40 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Rusz Pálnak az o. tordosi 14. sz. tjkvben A+ 38, 39, 352/1, 433/1, 434/1, 1152 hr. ingatlanaira 366 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1895. évi február hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Tordos község előjárósi irodájában fog megtartatni.

Arverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jegerőre váltta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbróság mint tkvi hatóságnál és O. Tordos község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1894. október 31.

Csernátóni Vajda Péter,
kir. jbró.

Markovits Lajos
óras és ékszerész
Nagy-Enyeden, az új leányiskola épületében.

Ajánlja a n. é. közönségnek dus raktárát: min-waldi fali órákból. Ameddennem jól szabályozott schwetzi arany, ezüst és nickel férfi-és női zseborákból, bé-3 forinttól kezdve.

Nagy raktár a m. kir. fémjelző hivatal által bitesített mindennemű arany, ezüst és drágakő.

ÉKSZEREBŐL,
agymint láncok, karékek, gyűrűk, függők, mell-tük. Dus választék

szemüveg és csipetlőkben
concav, convex és periszkop üvegekkel. A szemüveg viselőik részére szemmérő (optometer) áll rendelkezésre.

Nagy raktár mindennemű valódi és china-ezüst evőeszközök és dísz tárgyakból.

Kiválóan alkalmas **karácsonyi és ujévi ajándéknak.**

Mindenféle óra és ékszer, valamint szemüveg javításokat jutányos árban elvállal és gyorsan eszközöl. Tőle vásárolt, avagy nála javított órákért jótállást vállal. Vidéki megrendeléseket pontosan és lelkiismeretesen eszközöl. 8—12

6—1895. Államjósásg.

Arverési hirdetmény.

A m. kir. kincstár birtokában levő és alulirt p. ü. igazgatóság kezelése alatt álló Alsó-Fehérmegye Borbánd község határában fekvő 14 hold és 755 □ ölnyi kiterjedésű erdő a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium mult évi

julius hó 24-én kelt 52222 sz. magas rendelete folytán a legtöbbet ígérőnek örök áron el fog adatni.

E ezélből folyó évi február hó 26-án d. e. 10 órakor alulírott pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében nyilvános árverés fog tartatni. Kikiáltási ár 1181 frt 72 kr. A szóbeli árverés megkezdése előtt alulírott kir. pénzügyigazgatósághoz írásbeli ajánlatok is benyújthatók az elnökségnél. Ily ajánlatok 50 kros bélyeggel ellátva, a kikiáltási árnak 10%-ával bánatpénzül terhelve, ajánlattevő által aláírva adandók be s ezekben az ajánlott összeg számokkal és betűkkel világosan kiírandó. Ugyszintén világosan kiteendő ajánlattevőnek az a nyilatkozata, hogy ő az árverési feltételeket, valamint a szerződésnek föltételeit jól ismeri és magát azoknak aláveti. Az írásbeli zárt ajánlat borítékba teendő és a borítékon ezen hirdetmény ügyszámára való hivatkozás mellett felírandó: „Írásbeli zárt ajánlat a borbándi kincstári erdő megvétele tárgyában.“ Névaláírás a borítékon nincs megengedve.

A szóbeli árverelő részéről bánatpénzül szintén a kikiáltási árnak 10%-a teendő le.

A legtöbbet ígérő bánatpénze visszatartatik, kivel az adás-vevési szerződés — felsőbb jóváhagyás fentartásával — még fog köttetni, a többiek bánatpénze azonnal visszaadatik.

Az árverésben résztvehetnek mindazok, kik hazai törvényeink szerint szerződéskötésre jogosultak és kik a kincstárnak bérhátralékkal nem tartoznak.

Az ezen árverésre vonatkozó egyéb különös feltételek alulirt pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Nagy-Enyeden, 1895. január 23.

Reinbold,
m. kir. p. ü. igazgató.

4512—894. tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a kir. kincstárnak Vassink Mojsza és neje Girlea Sofrona elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 168 frt 53 kr. tőke, ennek 6% kamatai, 7 frt 30 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Vassink Mojsza és neje Girlea Sofronának az o. szilvási 22. sz. tjkvben A + 1—10, 14, 15, 17—23. r. sz. 50., 51/1., 203., 358/1., 399., 527/4., 548., 585., 598., 658., 668., 783., 906., 946., 1098., 1163/2., 1283/2., 1309/1., 1318., 1319., 1342., 1353. régi, illetve tagosítás folytán ezek helyébe lépett ingatlanokra 848 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1895. évi február hó 15-ik napján délelőtt 10 órakor O. Szilvás község előjárósi irodájában fog megtartatni.

Arverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jegerőre váltta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbróság mint tkvi hatóságnál és O. Szilvás község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1894. október 31-én.

Csernátóni Vajda Péter,
kir. jbró.

4515 — 894. tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint tkvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a kir. kincstárnak Vassink Tódor I. Nikulae elleni árverési ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 117 frt 63 kr. tőke, ennek esedékes 6% kamatai, 6 frt 85 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Vassink Tódor I. Nikulae az o. szilvási 23. sz. tjkvben A+ 51/1., 51/2., 254., 255/2., 472., 527/1., 668/1., 669., 783/2., 741/1., 805/1., 854/2., 1014/1., 1152/2., 1163/1., 1228, 1283/1., 1309/2., 1406. hr. sz. illetve ezek helyébe tagosítás folytán lépett ingatlanaira 647 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1895. évi február hó 15-ik napján délután 3 órakor O. Szilvás község előjárósi irodájában fog megtartatni.

Arverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jegerőre váltta után három egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és O. Szilvás község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg mint tkvi hatóság. Nagy-Enyed, 1894. október hó 31.

Csernátóni Vajda Péter,
kir. jbró.

Mindenféle épületfa, deszka, lécz, zsin-dely, gerenda és szarufa, továbbá minden fajtájú tűzifa különböző hosszúságban, vagy rövidre vágva és hasítva, állandóan olesón kapható

KLEMM PÁL czég
fa-raktarában

Nagy-Enyed, Szent-Király-utcza 72—78. sz. a.

Fenti fa-anyag nagyobb mennyiségben bérmentve minden vasuti állomásra is szállittatik.

Nagy-Enyeden, a vevő kívánságára, a vásárolt anyag házhoz vagy az építés szin-helyére szállítható.

4—12

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszertén hatnak gyomor bajknál. nélkülözhetelen és általánosan ismeretes: házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: éhvágytalanság, gyomorgyengeség, búzös lehelet, felfútság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorfájdalom, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, székűlés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejjásánál, a menyenyben ez a gyomortól származott, gyomortelthetőségi etelekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidáknál.

Emeltet bajknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrástár: **Török József** gyógyszerész **Budapest,** Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtüntetni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kesztő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságot bizonyítom“.

A Mária-czelli gyomorcseppek valódián kaphatók.

Kovács József gyógyszerésznél
Nagy-Enyeden.
Schieszl Károly gyógyszerésznél
7—28
Balázsfalván.